



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 15. Canones Concilii Arelatensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV.
A. C. 314.

§. XV.

Canones Concilii Arelatensis.

Canone primo statuitur; Pascha eadem die per totum mundum observandum, quam Papa pro consuetudine per epistolam omnibus Ecclesiis significaret.

Hoc

stättigung derselben von ihm zu erbitten. Dieser Schluß aber lehret, daß es darum geschehen, weil er eine der größten Diöcesen unter sich gehabt. Die Worte: *cui maxima Ecclesiastici Regiminis pars concredita est.* Indeme du den größten Antheil an dem Kirchen-Regiment hast. hat der Uebersetzer gegeben: Weil du einen grossen Umfang der Kirche unter deiner Regierung hast. Das ist nicht redlich übersetzt; er setzet verfälschte Worte des Herrn Fleury, und des Concilii, und bauet Anmerkungen darauf. Ein herrliches Gebäu! So viel von der Verfälschung der Worte des Herrn Fleury. Nun sind die eigentlichen Worte des Concilii hier folgende: *qui Majores Diaceses tenes.* Der Uebersetzer giebt sie: Weil du einen grossen Umfang &c. Er setzet an statt der vielfachen Zahl die einfache; das ist wiederum nicht redlich gehandelt. Der Herr Fleury hat hier nicht die Worte, sondern den wahren Sinn des Concilii gegeben. *Majores Diaceses tenes,* oder wie der Herr Fleury: *cui maxima Ecclesiastici Regiminis pars concredita est.* Das ist: Wie es auch der Anonymus I. versteht, weil du über die Metropolitnen zu befehlen hast. Also hat der Uebersetzer auch die Worte des Concilii verfälscht.

Hoc statutum ideo erat necessarium, quod aliqui Pascha adhuc decima quarta lunæ celebrarent, & Episcopis magnum malum minima dissensio esse videretur in celebratione Mysterii, quod est nostræ Salutis fundamentum. Statuitur, omnibus Ecclesiæ Ministris in illis locis, ubi ordinati fuerint, permanendum, si, illis relictis, alio abierint, deponendos. Clerici usurarii juxta legem Dei excommunicabantur. Diaconis prohibetur offerre, quod in pluribus locis faciebant. (*) Diaconi urbibus Episcopalibus nihil sibi attribuunt eorum, quæ ad Presbyteros pertinent, aut sine eorum participatione quid faciant. Si quis Episcopus exterius in urbem venerit, detur ipsi locus ad S. Sacrificium offerendum. Nullus Episcopus solus alios Episcopos ordinet, sed septem alios secum assumat, aut ad minimum tres. Qui excommunicati fuerint, nullibi ad Communionem recipiantur, quam in eodem

D 5

dem

(*) Hæc verba non accipienda sunt de oblatione Principali, seu Consecratione, nullibi enim reperimus vestigium, id Diaconos aliquando attentasse, sed credibile est, quod similem oblationem, qua Sacerdos ante Consecrationem Panem, & Vinum Deo Patri offert, peragere præsumpserint. Id ex verbis sequentibus conjicitur, & non nihil clarius ex verbis Concilii Ancyрани, dicentis c. 2. Diaconorum esse oblationem præsentare; nempe quam deinde Presbyter offerret.

Sæculum IV.

A. C. 314.

Sup. l. III.

§. 43.

Lib. VI.

§. 43.

Can. 2.

c. 21.

c. 12.

c. 15.

c. 18.

c. 19.

c. 20.

c. 16.

Sæculum IV. dem loco, ubi illa privati fuerint, ne quis
A. C. 314. Episcopus a Confratre suo spernatur.

c. 17.
c. 3. v. Au-
resp. a. 314. Qui Militiam deserunt, Ecclesia pace
c. 4. c. 5. fruente, excommunicentur. Imperato-
Sup. l. 5. ribus jam Christianis, cessaverat causa
§. 21. Militiam abjiciendi, quod abesset Idolo-

c. 7. v. Au-
respine.

latriæ periculum. Fideles, qui in Circo
 aurigantur, & Theatro servientes, donec
 turpe vitæ genus dimiserint, excommu-
 nicentur. Horum Canonum rationes in
 tractatu Tertulliani de spectaculis dispi-
 ciuntur, ubi ostendit, eorum omnium
 fundamentum esse Idololatriam, nec fa-
 cile quicquam corrumpendis moribus
 aptius his spectaculis. Rectores Pro-
 vinciarum, quibus jam Fidelibus hoc
 munus collatum, communionis litteras
 sicut cæteri ab Episcopo suo accipiant,
 atque sub cura Episcopi, ubi officio suo
 funguntur, sint, qui eos excommunican-
 di potestatem, si Disciplinæ Ecclesiasticæ
 noceant, habet. Eadem de omnibus,
 qui muniis publicis funguntur, regula
 esto. Christiani ex una Provincia in
 aliam proficiscentes, ab Episcopo suo lit-
 teras accipiebant, quibus probarent, se
 esse in Ecclesiæ communione, & Roma-
 nis mos antiquus erat, munera publica
 Regionis indigenis non committere. Cum
 in Africa rebaptizandi consuetudo adhuc
 dum duraret, statuitur, ut si quis hære-
 ticus ad Ecclesiæ sinum redeat, ab eo

Cod. ut nul-
li l. I. tit.
41. c. 8.

Sym-

Symbolum fidei exigatur, si pateat, ipsum in Nomine Patris, Filii, & Spiritus S. fuisse baptizatum, imponentur ei manus, ut Spiritum S. recipiat; si secundum fidem Trinitatis non respondeat, baptizetur. Cum Donatistæ schismatis causam prætexerent, quod traditores a Catholicis tolerarentur, Concilium statuit, ut qui vel Scripturas tradidissent, aut vasa sacra, vel fratres suos detulissent, Clericorum ordine deponantur, si modo id fecisse non verbis simplicibus, sed actis publicis convincantur; si quem ordinaverint, probatæ alioquin vitæ, ordinantis delictum ordinato non noceat. Hoc manifeste ad Cæcilianum refertur. Concilium subjungit: *quia non nulli Ecclesiæ præceptis resistunt, voluntque ut accusatores audiri, cum testes pecunia corruptos in iudicium adducant, non audiantur, nisi, sicut jam dictum est, accusationem per acta publica probaverint.* Hæc Donatistarum calumnias respiciunt. Et iterum: *qui fratres suos falso accusant, ad communionem nunquam, nisi in mortis articulo, recipiantur.*

Apostatæ, qui ultro ad Ecclesiam non redeunt, nec pœnitentiam petunt, si ægroti communionem rogent, denegetur, si autem sanitati restituantur, & ætus dignos pœnitentiæ agant, recipiantur. Nempe tunc temporis in Ecclesia mori-

Sæculum IV.
A. C. 314.

A. 314.

c. 13.

c. 14.

c. 22.
v. Conc.
Elib. c.
46.

Sæculum IV. moribundi, metu mortis extorta, suspen-
 A. C. 314. Æta erat pœnitentia. Puellæ Christianæ,
Cypr. epist. Gentilibus nubentes, aliquamdiu com-
ad Anton. munionem priventur. Mariti Christiani,
 c. II. & juvenes, si uxores suas in adulterio de-
 c. IO. prehenderint, quibus ad secundas nuptias
 transire non licet, vehementissime com-
 monendi sunt, ne vivente uxore, quam-
 vis adultera, alteram ducant. Non al-
 terius mediis, quam exhortationis hic
 mentio fit, eo quod leges civiles mari-
 to post divortium alias nuptias permitte-
 rent, & quamvis Ecclesia his legibus, ut-
 pote Evangelio adversantibus, non con-
 sentiret, dissimulabat tamen, ne, quod
 Imperii legibus sanctum erat, aperte op-
 pugnature videretur. Hi sunt Canones
 A. 314. Concilii Arelatensis.

§. XVI.

Concilium Ancyranum.

Euf. X. Eodem tempore celebrata putantur
 Concilium Ancyranum, & Conci-
 lium Neocæsariense, suis canonibus no-
 tissima. Certum enim, in prima Eccle-
 siæ libertate Concilia fuisse frequentissi-
 ma. Ancyra erat Galatiæ Metropolis,
 quam Sedem tunc Marcellus tenebat;
 Septendecim Episcopi numerantur, qui
 cum Marcello huic Synodo interfuere, &
 inter alios Vitalis Antiochenus, Agrico-
 la

Subscript.
Conc. An-
cyr.